

[Aage Frandsen]

ders, vi tager jer nu. Det vil vi gerne være med til at love, for det betyder ikke, at disse uddannelsesklasser skal bevares i samme omfang senere hen. Det, vi beder om og hele tiden har talt for, er, at der er et akut problem med hensyn til de videregående uddannelser, og at der er akut behov for flere pladser lige nu.

Når vi komme ind i 1990'erne og der er færre unge, skærer vi selvfølgelig ned igen. Det er ikke noget med, at vi bare vil have, at man skal bruge en hel masse penge af de offentlige kasser, men det er tosset ikke at bruge det tilbud, der ligger hos de unge, der siger, at de gerne vil have en uddannelse.

Så vil vi være bedre stillet i konkurrencen, når det forjættede indre marked kommer, for de andre lande tænker rent faktisk mere langsigtet. De tænker på, at de skal ud i en konkurrencemæssig situation, hvor uddannelse er noget af det vigtigste. Der kan jeg igen henvise til Sverige; de socialdemokratiske regeringer i Sverige har hele tiden sagt, at uddannelse er langt bedre end ledighed, og derfor har man stort set ingen ledighed i Sverige. Det er bedre at henvise til det end til et eller andet Østland, som jeg tror fru Hanne Severinsen gjorde ud fra den tankegang, at dér har man heller ikke arbejdsløshed, så folk laver alligevel ikke noget.

Nej, vi behøver ikke at gå længere end til Sverige, hvor man har en bedre model end den, vi anvender herhjemme, og det er baggrunden for, at vi siger: Når vi står i den paradoksale situation nu, så tag da og brug nogle penge nu.

Nogle af dem kan komme fra dagpengene, nogle kan komme fra bistandshjælpen, og andre kan ydes, skal vi sige på forventet efterbevilning, fordi de simpelt hen er givet godt ud til senere.

I øvrigt har ministeren ikke følt anledning til at kommentere, hvordan det går med aftalen vedrørende praktikpladserne. Har ministeren en aftale med kommunerne i hus, sådan at kommunerne påtager sig de 1.500 pladser, staten de 500 og resten amter og kommuner?

Jeg forstod fru Pia Christmas-Møller sådan, at begrundelsen for, at vores dagsorden ikke duede, var kommunalfuldmagten. Det, vi henviser til dér, er Amtsrådsforeningens og Kommunernes Landsforenings forslag. Disse solide borgmestre, byrådsmedlemmer og amtsrådsmedlemmer repræsenterende et bredt politisk spektrum rækkende fra De Konservative, Ven-

stre, Socialdemokratiet og SF har været enige om, at man skulle løsne den lidt – ikke voldsomt, kun lidt. Vi er også glade for små skridt, og derfor synes vi, man skulle begynde her.

Rent faktisk er der jo også kommuner, som i øjeblikket – nu skal vi jo ikke hænge nogen ud – laver noget, der i hvert fald er på kanten af loven og måske også går ud over loven.

Skulle vi ikke gøre det sådan, at det bliver lovligt for dem? Disse borgmestre, som er hæderlige borgerlige borgmestre repræsenterende Venstre og De Konservative, synes jeg egentlig vi skulle sørge for ikke får problemer med, om de nu også overholder loven.

Derfor kan jeg næsten ikke forstå, at det skulle være det mest afgørende for fru Pia Christmas-Møller, at vi vil have lempet kommunalfuldmagten. Jamen vi vil slet ikke åbne fuldt og alt det dér, slet ikke. Det drejer sig kun om denne lille åbning, som man er enige om blandt disse partier og i Amtsrådsforeningen.

Regeringen henviser i øvrigt til, hvad den allerede har sat i værk, og jeg kan forstå, at det, regeringen gerne vil have sagt uden at sige det for direkte, er, at der er gjort mere under den borgerlige regering, end der er gjort under den tidligere socialdemokratiske regering. Er det ikke rigtigt forstået, at det er det ikke helt skjulte budskab?

Ja, der er gjort meget, men tænk, hvis der slet ikke var gjort noget; så havde arbejdsløsheden jo været langt større. Vi har da altid rost – min partifælle fru Lilli Gyldenkilde gjorde det jo også i dag – uddannelsesdelen af aftalen Socialdemokratiet og regeringen imellem. Det synes vi da er godt, men vi må stadig væk gøre opmærksom på, at der er 270.000 arbejdsløse. Tallet er steget 31.000 fra sidste år, og der vil formentlig blive 290.000 til næste år – det siger vismændene, men jeg kan se, at regeringen i sin erklæring i dag har lidt færre.

De tal er simpelt hen helt uacceptable på baggrund af, at der, som vi ved, om nogle år bliver mangel på kvalificeret arbejdskraft. Det er derfor, den bedste måde overhovedet at bruge penge på i øjeblikket må være at sige: Der er en masse, der beder om at komme i uddannelse – vi modtager tilbudet, og derfor skal vi afsætte nogle midler til at uddanne dem.

Under alle omstændigheder er det sådan, at vi ligger lavt både med hensyn til efteruddannelse og efterhånden også med hensyn til vide-